

stemmelse, hvorefter en Overgang af Majoraternes faste Eiendomme til fri Eiendom ikke kan finde Sted, saalænge Majoratsbesidderen er den sidste Successionsberettigede til et Majorat, der efter Creationsbrevet ved de successionsberettigede Liniers Uddøen skal tilfalde Staten eller en bestaaende Stiftelse. Faar Besidderen imidlertid senere Livsarvinger, vil den samme Afdgang staae ham aaben til at faae sig Majoratets faste Eiendomme overdragne til fri Eiendom, som den, der er indrømmet andre Majoratsbesiddere.

Naar man derhos udtrykkeligt har indskrænket Lovforslaget til at gjælde med Hensyn til de her i Landet beliggende Eiendomme, da er dette skeet, fordi Grevskaberne Schackenborg og Neventlow-Sandberg fremdeles ere undergivne den danske Lehncontrol, ligesom Godserne Gram og Nybøl udgjøre Dele af det danske Stamhuus Stiegaard, medens det dog, da fornævnte Godser ere beliggende i Hertugdømmet Slesvig, ikke vil være muligt at bringe nærværende Lovforslags Bestemmelser til Anvendelse paa dem.

Lovforslaget bestaaer forøvrigt af tre Affnit. Det første foreskriver Reglerne for hvoreledes Majoratets faste Eiendomme efter Overeenskomst med Successor og Hovederne for de successionsberettigede Linier ganske eller tildeels kunne overgaae til fri Eiendom. Det andet omhandler disse Eiendommers Overgang til fri Eiendom mod Substitution af en Fideicommisscapital og det tredje indeholder nogle almindelige Bestemmelser, der supplere Bestemmelserne i de to første Affnit.

Affnit I.

Ved Fastsettelsen af Betingelserne for Anvendelsen af den Majoratsbesidderen ved Bestemmelserne i dette Affnit indrømmede Ret har man i det Væsentlige fulgt de af Folkethingsudvalget i dets Betænkning antydede Principer.

Man har i saa Henseende fordret,

at Besidderen skal tilvejebringe Samtykke fra den nærmeste Successor og samtlige Hoveder for de andre successionsberettigede Linier,

at han, dersom Majoratet ved de succes-

sionsberettigede Liniers Uddøen skal tilfalde Staten eller en allerede bestaaende offentlig Stiftelse, skal tilsvare Staten eller vedkommende Stiftelse en Kjendelse, og

at han, dersom han overtager samtlige Majoratets faste Eiendomme, skal berigtige den paa Majoratets Substant's eller Activer hvilende Gjæld og restituere de ham eller tidligere Majoratsbesiddere af Fideicommissets Midler tilstaaede Laan, samt overtage Udvekslingen af samtlige de Majoratet paahvilende Lejgater, Refusioner, Apanager og Entepensioner, medens han, dersom han kun lader sig overdrage Dele af Majoratet, skal overtage en forholdsmæssig Deel af disse Byrder.

Hvad den førstnævnte Betingelse angaaer, da har Ministeriet ligesom Folkethingsudvalget anseet det unødvendigt at fordrø Samtykke fra samtlige Successionsberettigede, hvortil man har anseet det for tilstrækkeligt at fordrø saadant Samtykke fra den nærmeste Successor og Hovederne for de successionsberettigede Linier. Ligesom Loven, dersom den strengere Fordring opstillede, vilde blive saagodtsom uden al practisk Betydning, saaledes maa det ogsaa bemærkes, deels at man i de tidligere Tilfælde, hvor Majorater ere blevne ophævede ad Bevillingsveien, i Almindelighed ikke har stillet en saadan Fordring, men har indskrænket sig til at indhente Erklæring fra den nærmeste Successor, deels at det er stemmende med den danske Arvelovgivnings Principer, at en Families Hoved kan give Afkald ikke blot paa sin egen Arveret, men ogsaa paa den, der vilde tilkomme hans Descendenter, dersom han døde førend Arveladeren, jvfr. Forordningen af 21de Mart 1845 § 14.

Dersom Majoratet ved de successionsberettigede Liniers Uddøen skal tilfalde Staten, hvilket er Tilfældet med de fleste Lehn og enkelte Stamhuuse, eller en allerede bestaaende Stiftelse, hvilket er foreskrevet med Hensyn til enkelte Stamhuuse, er det dernæst anseet for billigt, at der ved de faste Eiendommers Overgang til fri Eiendom i Overensstemmelse med Reglerne i det heromhandlede Affnit tilstaaes Staten eller vedkommende Stiftelse en Godtgjørelse for de samme eventuelt tilkommende Rettigheder til bemeldte Eiendomme, hvortilmod